

af 1½ Øre pr. Kg. og derefter af ½ Øre pr. Kg., hvilket jo altsaa virkelig maa siges at være en ikke ringe Gevinst for Roedyrkerne og Sukkerfabrikkerne.

Men nu komme vi til det Punkt, hvor-paa man nu retter det stærke Angreb. Det var jo et Princip i det oprindelige Forslag, at udenlandsk Raasukker til Raffinering skulde kunne indføres til en lavere Toldsats end Sukker, der var færdigt til Konsum. Det var tidligere henholdsvis 6 og 7, nu ere vi komne ned paa 6 for Tolden, og naar vi saa skulde blot i nogen Maade fastholde dette Princip, var den nødvendige Konsekvens deraf, at Tolden paa det udenlandske Raasukker ogsaa maatte noget ned, og vi satte den saa ned til 5,5. Saa er det, at det ærede Medlem for Maribo og ogsaa det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Emil Petersen) finde, at den Spænding, der saa er mellem udenlandsk og indenlandsk Raasukker, er altfor lille, kun 5,5 til 5,2, og det er der jo nu rettet et vældigt Angreb mod, idet man har sagt, at der har man ganske blotlagt den indenlandske Fabrikation for den udenlandske Konkurrence. Ja, naturligvis, paa det Punkt er Konkurrencen derved bleven skærpet. Det er ganske vist. Men det er en ganske nødvendig Konsekvens af de Fordringer, der ere stillede til os fra Fabrikernes Side og fra det ærede Medlem for Maribo, og hvis det ærede Medlem for Maribo fortryder det, saa vil jeg bede ham tage den Lære deraf ikke i Fremtiden, naar han taler om en Sag som denne, at male Fanden saa stærkt paa Væggen, som han gjorde ved 1ste Behandling.

Det ærede Medlem for Maribo sagde nu, at han kunde godt gaa med til en Nedsættelse af Beskyttelsen for Sukkerfabrikationen og Sukkerproduktionen her i Landet; men det gjaldt om at faa den rigtige Fordeling, saa det ikke blev Roedyrkerne, der fik Tabet alene, men saa det blev fordelt paa den rigtige Maade mellem Roedyrkerne og Fabrikkerne. Ja, det har jeg selvfølgelig ikke noget imod, og kunde det ærede Medlem vise en Vej, ad hvilken vi fik en Nedsættelse af Beskyttelsen, svarende i det hele til den, Forslaget gaar ud paa, med en Fordeling, der sikrede Roedyrkerne noget mere og lod det noget mere gaa udover Fabrikkerne, havde jeg ikke noget imod at overveje det. Men jeg tror for det første ikke, at det er muligt at gøre det ved en Lov, og for det andet tror jeg, at Sukkerfabrikkerne skulde nok komme til at tage

deres Del deraf. For jeg tror ingenlunde paa dette, at Sukkerfabrikkerne, naar Kontrakttiden er ude, skulde finde deres Regning ved at indføre udenlandsk Sukker i store Maader og leve af at raffinere det og tjene Penge paa det. Nu have de Fabrikkerne staaende i god Stand og udrustede paa bedste Maade, og de ønske nok at have indenlandsk Materiale at arbejde med, de ønske nok at have deres faste, sikre, aarlige Levering af Raamateriale. Og selv efter dette Forslag er der dog ogsaa nogen Beskyttelse for den indenlandske Dyrkning, og jeg er ogsaa ganske overbevist om, at Fabrikkerne ville se deres Regning ved at betale saa meget for Sukkerroerne, at det kan betale sig for de lollandske og mønske Landmænd at vedblive at dyrke dem. Jeg tror ikke paa nogen Maade, at man vil lade Fabrikkerne staa tomme og undvære det Raamateriale, hvormed de skulde arbejde. Man vil nok sørge for, at Raamaterialet kommer til Stede, og man vil komme til at betale i Forhold til Tolden en noget højere Pris, end man nu betaler, hvad jo Fabrikkerne formodentlig nok ville kunne.

Det ærede Medlem for Maribo antydede et Forslag, som han mente, var et fornuftigt Forslag. Jeg skal naturligvis lige saa lidt som den ærede Ordfører — til hvem jeg jo i øvrigt i et og alt kan henholde mig — komme nærmere ind paa i det enkelte at kritisere Forslaget; men det var jo, som den højtærede Ordfører ogsaa meget rigtigt har bemærket, ikke et Forslag til en ny Fordeling af den Sukkerbeskyttelse, der ligger i Regeringens Forslag, men et Forslag om en meget betydelig Forøgelse af Sukkerbeskyttelsen, ja, endogsaa en Forøgelse, som for det raffinerede Sukker var over Brysseler-Konventionen, og for det øvrige Sukker var den — saa vidt jeg kunde fange det i Flugten henholdsvis 1¼ og 3 Øre pr. Pund mere end efter Regeringens Forslag. Jeg siger, at et saadant Forslag kan der ikke være Tale om, at vi kunne gaa med til; men hvis det ærede Medlem kunde, som sagt, paapege en anden Fordeling af den Beskyttelse, der nu ligger i Regeringsforslaget, ja, saa skulde jeg være villig til at overveje det.

Jeg kan ikke lade være at henlede Opmærksomheden paa det Andragende, der findes i Betænkningen under Nr. 4 fra Sukkerroedyrkerne paa Vestfyn. Det er dog ogsaa Folk, som ere interesserede, og hvis Vidnesbyrd bør høres. De skrive i deres Andragende, at de maa „hævde,